

بررسی سبک های یادگیری بر اساس نظریه کلب در دانشجویان دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی
رفسنجان در سال ۱۳۹۱

اساتید راهنما: دکتر زیبا شعبانی، دکتر محمدمهدی یاقوتی خراسانی

اساتید مشاور: دکتر محمد اسدیپور، آقای احمدرضا صیادی

نگارش: سید ابوالفضل شاهی

شماره: ۳۷۰

چکیده

مقدمه: یادگیری، فرایندی مداوم در طول زندگی انسان محسوب می شود. از آنجا که عوامل مؤثر بر یادگیری بسیار گسترده و وسیع می باشند، شناسایی این عوامل در رفع مشکلات و نارسایی های موجود در سیستم آموزشی مهم می باشد. هدف این مطالعه تعیین سبک های یادگیری براساس نظریه کلب در دانشجویان دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان در سال ۱۳۹۱ بود.

مواد و روش ها: این مطالعه توصیفی - مقطعی بر روی کلیه دانشجویان دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی (۱۸۰ نفر) بصورت سرشماری انجام گرفت. ابزار گردآوری داده ها در این پژوهش پرسشنامه ای دو قسمتی بود: بخش اول حاوی پنج سؤال در زمینه مشخصات دموگرافیک واحدهای مورد پژوهش؛ بخش دوم پرسشنامه استاندارد سبک های یادگیری بر اساس نظریه کلب شامل دوازده سؤال. پس از تکمیل پرسشنامه ها اطلاعات جمع آوری شده وارد نرم افزار SPSS ۱۷ گردید و برای تجزیه و تحلیل آن از آمار توصیفی و از آمار تحلیلی (آزمون آماری کای دو) استفاده گردید. همچنین $P < 0/05$ به عنوان سطح معنی داری در نظر گرفته شد.

یافته ها: در این مطالعه از ۱۸۰ نفر نمونه مورد مطالعه تعداد ۱۵۸ نفر پرسشنامه را تکمیل نمودند، که از این تعداد نمونه مورد مطالعه، بیشتر دانشجویان به سبک جذب کننده (۷۱ نفر) و بعد از آن به ترتیب همگرا (۴۷ نفر)، واگرا (۲۲ نفر) و انطباق دهنده (۱۸ نفر) متمایل بودند.

نتیجه گیری: با توجه به سبک های غالب جذب کننده و همگرا در بین دانشجویان، پیشنهاد می گردد از روشهای آموزشی سخنرانی و خودآموزی همراه با مطالب خواندنی، نشان دادن، استفاده از دیاگرام و دست نوشته های استاد و آموزش یک به یک استفاده شود. همچنین باید مهارت های ارتباطی دانشجویان دندانپزشکی تقویت شود، زیرا که جذب کننده ها و همچنین همگراها کمتر به موضوعاتی که مستلزم کار با افراد دیگر و مردم است علاقه نشان می دهند.

کلمات کلیدی: نظریه ی کلب، سبک های یادگیری، دانشجویان دندانپزشکی